პარტიულებო გვედა ქნევნახა, შეეროდით!

წყლიწადი მესამე

კომუნისტი

ცენტრალური და ტფილისის კომიტეტის და სრ. საქ. მ., გ., წ. არ. და მატარ დეპ. სამ.

ბაკის ორგანო

№ 285 სამშაბათი, 11 დეკემბერი 1923 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 6 კაპ. ჩერვონცებით. № 285

რედაქცია

ტფილისი, რუსთველის პრობიექტი № 24, მეორე სართული.

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე.

ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58.

მოხელის განცხადება

ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24, ტელეფონი 10—69.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—1 მან. 50 კ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებისათვის—1 მან. 60 კ. კოლექტ. ხელის მოწ. 1 მან. 20 კ. განცხადება 20 კ. ჩერვონეცით. ნომპარელის სტრიქონი. სამკვლიერო განცხადება 4 მან. ჩერვონცებით.

დღიური

საბერძნეთში მოეწყობა კენესელისის ურჩევნელი ბერძნეთში დაბრუნებისა.

მექსიკაში მთავრობის წინააღმდეგ დიდი შეთქმულება.

ტაკნიდან დაბრუნებულმა ხანგრძლივ ტყვეობაში ბოლშევიკებმა წარმომადგენელმა აშშ. თორდანსკის განაცხადა, რომ ტაკნა უახლოეს ხანში იცნობს იურიდიულად საბჭოთა კავშირს.

ახლო ს შში დაიწყება მოლაპარაკება საბჭოთა კავშირის და რუმინეთს შორის ნორმალურ ურთიერთობის აღდგენის შესახებ.

დღევანდელი ნომერი შეიცავს 6 გვერდს.

დღეს, საღამოს 7 საათზე დანიშნულია

საქართველოს ცაკის პრეზიდიუმის სხდომა

ყველა წევრთა და კანდიდატთა დასწრება სავალდებულოა.

ცაკის მდივანი პ. ხაბაზიანი.

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ტფილისის კომიტეტი

წინადადებას იძლევა

პარასკევს 14 დეკემბერს

ერთიან პარტიულ დღეს

დაისვას საკითხი:

„პარტიის ახალი ჰომუსანების შესახებ“

მასალად გამოიყენონ: ამხ. ზინოვიევის წერილები, ს. კ. პ. ტფ. კომიტეტის მიერ წამოყენებული პრაქტიკული წინადადებები და პეტროგრადის საგუბერნიო პარტკონფერენციის რეზოლუციები, რომლებსაც მიიღებენ რაიკომებში.

ს. კ. პ. ტფ. კომიტეტი წინადადებას იძლევა ყოველმხრივ იქნას განხილული აღნიშნული მასალები და ახალი კონკრეტული წინადადებანი გადაეცეს სათანადო რაიკომს.

ტფ. კომიტეტის მდივანი **რუბენი.**

კონსერვატორების დამარცხება ინგლისში

მიუხედავად იმისა, რომ კონსერვატორთა პარტია, როგორც მთავრობის პარტია, არჩევნებში გამარჯვებისათვის, სხვა საშუალებებთან ერთად, ცბადია, სავსებით გამოიყენებდა მის განკარგულებაში მყოფ სამთავრობო აპარატს,—ის დღევანდელი საპარლამენტო არჩევნებიდან დამარცხებული გამოვიდა.

წინად მას ყავდა თემთა პალატაში 346 დეპუტატი, 70 კაცით მეტი, ვიდრე ყველა დანარჩენ პარტიებს.

ახალ პალატაში არჩეულია 252 კონსერვატორი. ხმები არ არის დათვლილი 8 საარჩევნო ოლქში. თუნდაც რომ ამ ოლქებმა გაგზავნონ მხარეთ კონსერვატორები (რაც საეჭვოა), ამ შემთხვევაშიც კონსერვატორებს ეყოლებათ 85 კაცით ნაკლები დანარჩენ პარტიებზე.

კონსერვატორების ხარჯზე გაძლიერდნენ: მუშათა პარტია (გაიყვანა 195 დეპუტატი წინანდელ 145 მაგივრად) და ლიბერალები (მიიღეს 149 ნაცვალი 117 მაგივრად).

და სულ ამგვარად, კონსერვატორებმა მნიშვნელოვანი მარცხი განიცადეს. მათ არ ეყოლებათ მსოლუტური უმრავლესობა, რომ შეადგინონ დამოუკიდებელთ კაბინეტი და თავიანთი ნებისყოფა მოახვიონ თავზე პარლამენტს.

რამ გამოიწვია კონსერვატორების ასეთი კრახი?

ამის ერთი მთავარი მიზეზია მათი პროტექციონისტული პოლიტიკა. მათი ამოცანას შეადგენდა ინგლისის საშინელებიდან დამოუკიდებელი სამეურნეო ორგანიზმის შექმნა, რომელიც დანარჩენი მსოფლიოდან დაცული იქნებოდა ტარიფების მაღალი კედლებით. ეს პოლიტიკა აიხსნება იმ გარემოებით, რომ კონსერვატორებსა ვერ შესძლეს ქვეყნის ნრეველობის და ალებ-მიცემობის აღორძინება-განვითარება უცხო ქვეყნებთან თავისუფალი კონკურენციის გზით და მოიწადინეს ამ მიზნის მიღწევა ხელოვნური ზომებით. ეს ნიშნავს კონსერვატორების სამეურნეო და საალებ-მიცემო პოლიტიკის სრულ გაკოტრებას.

პროტექციონიზმი ეწინააღმდეგება ინგლისის არა მარტო თავისუფალ ვაჭრობის ძველისძველ ტრადიციას, არამედ ის საგრძნობლად ლახავს ამ ქვეყნის ზოგიერთი შეძლებული წრეების ნაწილის ინტერესებსაც, იმ წრეების, რომელთაც თავისუფალი ვაჭრობა საქმით საგრებლობას აძლევს. მათ რიცხვში იმყოფებიან არა მარტო ლიბერალური ბურჟუაზია, არამედ თვით კონსერვატორთა ზოგიერთი ჯგუფებიც.

კონსერვატორების პოლიტიკის წყლობით, გაღარიბდა მრეწველობის კრიზისი, იმატა უმუშევრობამ და სხ.

ყველაფერ ამან გაღვიძა შოვინისტური ინგლისის ამომრჩეველთა დიდ ნაწილზე და დასცა კონსერვატორების პრესტიჟი.

კონსერვატორების გავლენა არა ნაკლებ დასცა მათმა საერთაშორისო პოლიტიკამ. აქ პირველ რიგში დგანან საკითხები რურის ოკუპაციის და საბჭოთა კავშირთან დამოკიდებულების.

რურის საკითხში ბალდვინის კაბინეტმა ქედი მოიხარა პუანკარეს წინაშე, რომელმაც ამით ინგლის ხელიდან გამოგლიჯა საერთაშორისო პოლიტიკის დირიჟორის ჯოხი. საფრანგეთის გაძლიერება გერმანიის ხარჯზე და უკანასკნელის განადგურება დიდ საფრთხეს უმზადებს ინგლისის მსოფლიო ბატონობას.

რაც შეეხება საბჭოთა კავშირის მიმართ კონსერვატორების პოზიციას, ის აშკარად საზიანოა თვითონ ინგლისისათვის. კონსერვატორები წინააღმდეგი არიან საბჭოთა ხელისუფლების ცნობის და მასთან ეკონომიური ურთიერთობის აღდგენის. ასეთი პოზიცია უფრო აღრმავებს ინგლისის მრეწველობის კრიზისს, ზრდის უმუშევრობას და სხ.

ამიტომ ბუნებრივია, რომ ინგლისის ამომრჩეველთა უმრავლესობამ დაგმო ბალდვინის საერთაშორისო პოლიტიკაც.

რანაირი მდგომარეობა შეიქნება კონსერვატორების დამარცხების შემდეგ? როგორი მთავრობა შესდგება ინგლისში? ამაზე ბევრი ხმებია გავრცელებული. ლაპარაკობენ კონსერვატორების და ლიბერალების კოალიციაზე ან უკანასკნელთა და მუშათა პარტიის შესაძლებელ შეთანხმებაზე და სხვა კომბინაციებზე. საქმე ახლო-ბელ დღეებში გამოირკვევა.

მხოლოდ ერთი რამ ცხადია ამ თავითვე. ინგლისის საზოგადოებაში მოხდა ერთგვარი გარღატება მარცხნივ. არჩევნების შედეგებს ექნებათ დიდი ნიშნეულობა როგორც ინგლისის შინაურ ცხოვრებაზე, აგრეთვე საერთაშორისო ძალთა გადაჯგუფებაზე.

კომისია რომელიც შესდგება შემდეგ დაწესებულებათა წარმომადგენლებისაგან: (გადამწყვეტი ხმის უფლებით) შრ. სახ. კომ. საქართველოს პროფკავშირის, ა. კ. ფინანსთა სახ. კომ. რწმუნებულისა საქართველოში და უმაღლეს სამეურნეო საბჭოსი და (სათათბიროთა) ტფილისის აღმასკომის სტატისტიკურ განყოფილების ცენტრალურ სტატისტიკურ სამმართველოსი და შრ. სახ. კომ. სტატისტიკურ ბიუროსი,—ეს კომისია თანახმად წარმოდგენილ პროექტთა ღირებულებისა და აგრეთვე თავისი პირადი შეხედულებით იღებს მათ ღირებულებას ან უკვლელად, ან შეაქვს რაიმე ცვლილება, ამტკიცებს და შემდეგ მას აქვეყნებს მრომ. სახალხო კომისარი.

პროდუქტთა ღირებულება ცხადდება, როგორც ვნებთა ვსთქვი, ათი მანეთის მიხედვით და საქონლის მანეთიც მის მეათედად. მაგალითად 22 ნოემბერს ზემოთ მოყვანილ პროდუქტთა ღირებულება იყო 287.072000 მან ა. კავკ. ფულის ნიშნით საქონლის მანეთიდ უდრიდა(287.072000:10) 28.707.000 მანეთი (ანგარიშის გასაადვილებლად 5.000 მანეთამდის აკლდება საერთო რიცხვს და მას ზემოთ ემატება). აი ეს არის საქონლის მანეთი, რომელიც ყოველთვის როგორადაც არ უნდა შეიცვალოს საქონლის ფასები, წარმოადგენს ნამდვილს ღირებულებას აღნიშნულ საგნებისას. სწორეთ ამისათვისაც არის იგი შემოღებული, რომ ხელფასი შეეფარდებოდეს ბაზრის ფასებს.

როგორც საქონლის ფასები იცვლება, იცვლება აგრეთვე საქონლის მანეთის ღირებულებაც.

საქონლის მანეთი ცხადდება თვეში ოთხჯერ: კვირაში ერთხელ, ე. ი. ყოველთვის 1, 8, 15, 22-ში. ამ რიცხვებში, აგენტები კრებენ ცნობებს, მეორე დღეს კომისია იმუშავებს მას და მესამე დღის. ე. ი. 8, 10, 17 და 24-ში აქვეყნებს მას შრ. სახ. კომისარი.

საქონლის მანეთი სავალდებულოა ყველასათვის, როგორც სახელწიფო ორგანოებისა, აგრეთვე კერძო პირთათვის და სამეურნეო მყოფ ანგარიშზე მყოფ წარმოებათათვის.

ხელფასის გაცემა ბევრგან ბატონ წარმოებებში ხდება ოთხჯერ თვეში საქონლის მანეთის მიხედვით, მთხრდილ წარმოებებში და სამეურნეო ხარჯზე მყოფ დაწესებულებებში ჯერ სახელმწიფო დაწესებულებებში, რომლებიც სახელწიფო ხარჯზე იმყოფებიან, იღებდნენ 1-ლ ნოემბრამდე თვეში ერთი კურსით, რომელიც ცხადდებოდა მათვის განსაკუთრებით ეხლა ესენი გადავიდნენ ჩერონი მანეთის ანგარიშზე. ამაზე შემდეგ.

შინაური.

ქრონიკა-დეპეშები

(„ზაკოსტა“-ს ცნობები)

ერთიანი სიერცხვილის მთავრობა „ეშმაკობს“

მთელ გერმანიაში გაიმართა კომუნისტური დემონსტრაციები. გადადგენ საქსონიის და ტიურინგიის მთავრობები.

„გაფართოებულ უფლებებიანი“ მთავრობა: რეიხსტაგმა ხმის დიდი უმრავლესობით მთავრობას მიანიჭა გაფართოებული უფლებები.

ზოგიერთ სოციალ-დემოკრატებმა წინააღმდეგ მისცეს ხმა მთავრობის „გაფართოებულ უფლებებს“.

კრუნტ-ტეშეი: „ბარანტ-ვეი“: რეიხსტაგის იურიდიული კომისია მომზადებს დეპუტატთა ხელშეუხებლობის გაუქმებას.

პოლიციის „ბეჭითობა“: პოლიცია განაგრძობს კომუნისტების დევნას; კომფრაქციის ბინა რეიხსტაგში დაკავებულია პოლიციის მიერ.

კომუნისტური დემონსტრაციები

ბერლინში

ბერლინი. 8 დეკემბერს. პარასკევს კომპარტიის მოწოდებით, ათობით ათასობით მუშებმა მოაწყვეს მთელ ქალაქში დემონსტრაციები, რომელთაც ეგიკეხოდა პოლიცია. დიუსბარგში, სადაც თავი მოიყარა 10.000 მუშამ, გაიმეთრალტყუილა ცხენოსანი და ძველით პოლიციით და ჯაშუშოსნებით. ცხენოსანი პოლიცია ეგიკეხოდა დემონსტრანტებს მათ ასობით და ხელებით, ასევე განიერიდა ვიტებებით—ჯალათებივით. ქალაქის აღმოსავლეთ და ჩრდილოეთ ნაწილებიდან მოუთმენლად მიმავალ უმუშევრებს გზაში ხვდებოდნენ პოლიციელები. დემონსტრაციები გაბარძელდა ს საათის. მოხდა ბრძოლები და ხოცვა-ჟლეტა.

ჰანოვერში.

**ბერლინი. 8 დეკ.- გერმანიის მთელ რიგ ქალაქებში გაიმართა კომუნისტური დემონსტრაციები, ბერლინის მაგალითის მიხედვით. განსაკუთრებით პოლიციამ გარეკა დემონსტრანტები; მოხდა მრავალ რიცხოვანი დაპატიმრებანი. საქონიაში უფრო გაიმართა ფართო დემონსტრაციები. ფრიტარში უმუშევრებმა, მიუხედავათ აკრძალვისა გამართეს დემონსტრაციები და შეიჭიდნენ პოლიციის ჯარებთან. ბრძოლაში ორნი დაიჭრნენ. ჰალეში ორნი მუშა დაიჭრნენ. ჰალეში ორნი მუშა დაიჭრნენ. ჰალეში ორნი მუშა

ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဘဝဆုံးပါးမှု

ဒေါက်တာ ဘဝသည် ၁၉၂၃ ခုနှစ် ဇွန်လ ၃၀ ရက်နေ့ ညနေ ၅ နာရီတွင် ဆုံးပါးသွားခဲ့ပြီး ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့ ညနေ ၄ နာရီတွင် ဆွေမျိုးသားချင်းများ၊ ဆရာဝန်ကြီး၏ တပည့်များ၊ ဂျာနယ်ဆရာများ၊ ကလေးသူငယ်များ၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဌာန ဝန်ထမ်းများ အပါအဝင် ပရိသတ်ကြီးမားစွာ တက်ရောက်ခဲ့ကြသော ဆုံးပါးမှုအခမ်းအနားကြီးဖြင့် ဂူသွင်းခဲ့ကြပါသည်။

ဒေါက်တာ ဘဝသည် ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးအနေဖြင့် ကလေးသူငယ်များ၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ကြီးမားသော ဝန်ဆောင်မှုများ ပေးခဲ့ပြီး ဂျာနယ်ဆရာတစ်ဦးအနေဖြင့်လည်း ကလေးသူငယ်များ၏ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဒေါက်တာ ဘဝ၏ ဆုံးပါးမှုသည် ကလေးသူငယ်များ၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ဆရာဝန်ကြီး၏ တပည့်များ၊ ဂျာနယ်ဆရာများ၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဌာန ဝန်ထမ်းများက ပြောဆိုကြပါသည်။

ဒေါက်တာ ဘဝသည် ရန်ကုန်တွင် ဆေးခန်းဖွင့်လှစ်ကာ လူနာများကို ကုသပေးခဲ့ပြီး ကလေးသူငယ်များ၏ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးများကို ဂျာနယ်များတွင် ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဒေါက်တာ ဘဝသည် ကလေးသူငယ်များ၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ဆရာဝန်ကြီး၏ တပည့်များ၊ ဂျာနယ်ဆရာများ၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဌာန ဝန်ထမ်းများက ပြောဆို

პარტიული ცხოვრება

პარტიის ახალ ამოცანების შესახებ

III *)

...ფრო ცვლილებით ჩაუკვირ-...მეიე ყრილობის დადგენი-...ე, ვიდრე ამას ჩვეულებრივად ...ნ, აქვთათ დავალებულ-...ებას არ მიუღია **უდავო** ...ებით შინაპარტიული დემო-...ებულება **დაუყოვნებლივ** განხორციე-...ებაზე. ჩვენი გადართოებული ...ლობამ ერთის მხრით გა-...ა, თუ რა არის მუშური დე-...ა (და ეს მარქსისტულ ნია-...ებული განმარტება რასაც ...ძალაში რჩება, ჩვენს პარ-...ს წინააღმდეგ არავის გაუ-...ა), მეორე მხრით ყრილო-...ებინა მთელი თავისი ენერ-...ის კარხი მუშათა დემო-...ა. **„რამდენადაც მას წინ** ...ელობები დაბრკოლებები ...ელშუღლიანობასთან **უშუალო** ...ა **საზრდოების** ხახით". მაგ-...ორი პირობები შეიქმნა მეა-...ების შემდეგ ჯერ კიდევ ...ლობა დამთავრებული არ ...რონშტადტში აგუნუნდა ...და შემდეგ მთელ რუ-...ედო „კულაკების" აჯან-...ტა, რომელიც საზრდოობ-...ების მწვავე უკმაყოფილე-...ა შემდეგ პარტიას მთელი ...განწყობილებაში უხდებოდა ...დება იმ მოთხოვნილებების ...რომელსაც ატენდა წვრილ-...ზული სტიქია. მხოლოდ ...წლის გაზაფხულზე (პარტიის ...რთმეტე ყრილობაზე) პარტიამ ...დგენილება უკან დახევის ...ების შესახებ. უკანდახევა, სა-...ბრძოლოში მოპოებული პოზი-...ის ზედიზედ დათმობა, პარტია-...ა მუშათა კლასისათვის, რომელ-...ა ძალიან წინ წავიდენ, მეტად ...ა საქმე აღმოჩნდა, რომელიც ...თვდა სასტიკ დისციპლინას ...ოლიტურ მთლიანობას.

...გან დაბეგა დამთავრდა, მაგრამ ...საგრძნობი დეზორგანიზაცია ...ება და გზა გაუბრუნდა რო-...ე უპარტიო მასას, ისე პარტიის ...ენებს. და იმავე დროს, მიუ-...ად შედარებით დაწუნარებისა ...ა მშვიდობიან-პირობები-...პარტიას შემტკიცებული რიგე-...უბდებოდა თავის დაცვა ...ეკონომიური პოლიტიკით ...ნილი მტრული სტიქიისაგან. მხო-...ე უკანასკნელ წელს დაიწყო შე-...ება ბრძოლის ამ სიმწვავის. ...ისაბრითა პარტიების (მენშევი-...ესერების, „სმენაგვიზოკობა" ...ში, ნაციონალ-დემოკრატიული ...ტის დაშლა ჩვენში) დაშლა იწ-...ლენციის რადიკალური მობრუ-...ება (ორივე პოლუსზე—მენშევი-...ულ მუშათა და სოფლის მასწავლებელთა ...ირის) მუშურ ხელისუფლებასთან ...ამშრომლობისაკენ და ამასთანავე ...ად ცვლილებები მუშათა კლასის ...მდგენლობაში უკეთესისაკენ და ...ითქო ხელმეორეთ დაპყრობა ჩვენი ...პარტიის მიერ მთელი პროლეტარუ-...ი მასის სრული ნდობით—ყველა-...ერი ეს ამტკიცებს იმას, რომ ბრძო-...ა მტრულ ალყასთან, რომელიც ...ერთ დროს მეტად რგოლათ ჰქონ-...და შემორტყმული პარტიას, დამ-...თვრდა ჩვენი გამარჯვებით. ჩვენ ...საგრძნობათ გავძლიერდით, ჩვენი ...ნააღმდეგების ძალები დნება. ...პარტიამ შესძლო ერთ დროს ამობოჭ-...ული სტიქიის დამორჩილება. ჩვენი ...საერთაშორისო მდგომარეობა ...კრონის ულტიმატუმის და იაპონი-...ის მიწის ძვრის შემდეგ თვალსაჩი-...ნოდ გაუმჯობესდა, თუმცა არ იძ-...ლევა დასკვნის სიმტკიცის არავი-...თარ გარანტიებს.

და აი ახლა, მხოლოდ ახლა, და არა ერთი ან ორი წლის წინათ, პარტიას შეუძლია და უნდა განახორციელოს ის, რის გარეშე პარტიის შინაური ცხოვრების, ბუნებრივათ, არ მოეპოება არც საქმო აქტივობა და არც ინტენსივობა. პარტია, რასაკვირველია, ერთგვარის თანდათანობით უნდა გადავდეს თავის შინაურ ცხოვრებაში მუშათა დემოკრატიის სისტემაზე. ვინც მსჯელობს, თითქოს დემოკრატია ჩვენს პარტიაში საჭირო თანდათანობით არ ტარდება იმიტომ, რომ ვიღაცას არ სურდა და არა ობიექტიური პირობების გამო, ის ან შეგნებულად ცილს სწამებს პარტიას, ან და არაფერი გაგება განვითარების იმ რთული პროცესის ხასიათის, რომელიც განვლო ჩვენმა ქვეყანამ და პარტიამ უკანასკნელი 2—3 წლის განმავლობაში.

უნდა ვალიაროთ, რომ ასეთი ამხანაგები, რომლებმაც არაჩვეულებრივი ზერილე დამოკიდებულება გამოიჩინეს მარქსისტული დიალექტიკის მოთხოვნილებებისადმი, უკანასკნელი დისკუსიის დროს, ჩვენ ცოტა მოვისმინეთ.

როგორ კონკრეტულად დგას საკითხი შინა-პარტიული დემოკრატიის შესახებ დღეს? პირველ ყოვლისა ჩვენი მიწანაღმდეგების მხრივ ყოველგვარი „გუგუნბრობის" თავიდან ასაცილებლად, მათ გარკვევით უნდა შეთავგიროთ, რომ მუშური დემოკრატიის საკითხს, სრულიად არავითარი, თუგინდ შორეული დამოკიდებულება არა აქვს არც მენშევიკებთან, არც ესერებთან და რომელიც არ იყოს ბურჟუაზიულ ან წვრილ-ბურჟუაზიულ მიმდინარეობასთან. დღე ამ ვაქაობნებმა დემოკრატიი თავის-თვის მონახონ ფაზისტების სიმფლო-ბელეებში. აქ — პროლეტარიატის დიქტატურის პირობებში ისინი ვერ იხილავენ დემოკრატიას ვერასოდეს, გარდა სიზმარისა. არა მათთვის-ყოველ შემთხვევაში—არის დაწერილი ის სიბრძოთა ქვეყანაში.

პარტიის ზიგნით ჩვენ უნდა დავიწყოთ იქედან, რომ რაც შეიძლება ფართე ფარგლებში უზრუნველყოთ პარტიული მასებისათვის აქტიური მონაწილეობა მნიშვნელოვანი საკითხების გადაჭრაში. ჩვენი პარტიის წევრების ზოგიერთ წრეებში, რომლებიც „გაბეურკრატდენ" საბჭოთა მუშაობაში,—არის, ეს გარკვევით უნდა ითქვას, ერთგვარი უნდობლობა პარტიის უბრალო წევრისადმი. უნდობლობა იმ აზრით, რომ უკრ-ის უბრალო წევრი ვერ შესძლებს გარკვევას რთულ საკითხში და რომ მხოლოდ მას, პასუხისმგებელ მოხელეს შეუძლია მონახოს ყოველგვარი ამოცანის სწორი გადაჭრა. ეი რა შეხედულებებს უნდა გამოუქხაოს პარტიამ სასტიკი ბრძოლა. ასეთი ხასიათის მაკლობა შეიძლება ისმოდეს მხოლოდ ჩვენი „საბჭოთა აპარატის ყველაზე უფრო მტვერიანი კუთხეებიდან". თვითეულ ჩვენგანს პარტიული მუშაობის გამოცდილების მიხედვით შეუძლია დაადასტუროს, რომ „ზევით" მიღებული დადგენილებები და შემდეგ გადმოცემული პირველი საფეხურის ორგანიზაციებში შესაძლებლათ, ძლიერ ხშირათ არ ტარდება ცხოვრებაში მხოლოდ იმიტომ, რომ პარტიული მასა, რომელიც მონაწილეობას არ იღებდა მათ გამომუშავებაში, არ შეიძლება ყოველთვის აქტიურად იყოს დაინტერესებული მათ განხორციელებაში. ისეთი მდგომარეობა, როცა დადგენილება მიღებულია უკრედის უბრალო წევრების მასის მიერ კოლექტიურათ განხილვის შემდეგ, საკათესო გარანტია არის მისი ცხოვრებაში სრული გატარების. მაგრამ მაინც უნდა ითქვას, რომ ობიექტიური დაბრკოლებების გამო ჩვენ კიდევ დიდი ხნის განმავლობაში ვერ ავიცილებთ თავიდან იმ სისტემას, როცა საკითხები იჭრება მხოლოდ ზევით. არა პარტიის უბრალო წევრის-მუშისადმი უნდობლობის გამო—ამაზე ლაპარაკიც შეუძლებელია,—არამედ იმის გამო, რომ სამხედრო-პოლიტიკური საკითხების მთელი რიგი არ შეიძლება გამოქვეყნებული იქნას. ზოგიერთ საკითხების გამო საჭიროა დადგენილების სასწრაფოდ მიღება, მთელ რიგ საკითხებს აქვს ვიწრო-სპეციფიური ხასიათი. თანდათანობით ეს დაბრკოლებები მოისპობა, ჯერ-ჯერობით კი საჭიროა მიღწევა იმის მაინც, რომ მნიშვნელოვანი საკითხები, რომლებიც არ ითმენენ დაყოვნებას, გადაცემულ იქნენ პირველად უკრედში და შემდეგ მიიღებოდეს დადგენილებები მათ შესახებ. ასეთივე მდგომარეობაშია პარტიის წინაშე კომუნისტების პასუხისმგებლობის საკითხი. საჭიროა, რაიც არ უნდა დაგვიჯდეს, ისეთი მდგომარეობის შექმნა, რომ ამ პასუხისმგებლობას გრძნობდენ და ის ტარდებოდეს ცხოვრებაში.

არა მარტო „ქვევიდან ზევით", არამედ „ზევიდან ქვევიდაც". მხოლოდ ამ პირობებში შესძლებს პარტია ბოლო მოუღოს იმ მტკივნეულ მოვლენებს, რომლებმაც უკანასკნელ ხანებში მიიღეს, მართალია ძლიერ განსაზღვრულ წრეში, განსაკუთრებით მახინჯი ხასიათი. უსათუოდ საჭიროებელო იქნებოდა, რომ საკონტროლო კომისიამ, პარტიის წევრების დანაშაულის განხილვის დროს, მოწყოს ღია სხდომები პარტიის წევრთა და მუშების ფართე წრეების მონაწილეობით, ისე, როგორც ეს ხდებოდა პარტიის გაწმენდის დროს.

პარტიის შინა დემოკრატიის რეჟიმი გულისხმობს დანიშვნების, როგორც სისტემის უარყოფას და პარტიის შიგნით კრიტიკის სრულ თავისუფლებას, პირველ ყოვლისა იმ წინადადებათა კრიტიკის, რომლებიც ჯერ კიდევ არ არიან საბოლოოდ მიღებული. ერთიც და მეორეც შეიძლება და საჭიროც არის გატარდეს დღევანდელ პირობებში რაც შეიძლება ფართოთ. მაგრამ დიდი თავის მოტყუებაა იქნებოდა გვეფიქრა რომ ჩვენ შეგვიძლია სავსებით უარვყოთ პრაქტიკაში დანიშვნის სისტემა.

არის ხოლმე ისეთი მდგომარეობა, როცა პარტიას არ შეუძლია ხელი აღოს პარტიულ მუშაკების ზევიდან დანიშვნაზე და გადაჯგუფებაზე წარმოვიდგინოთ თუნდაც შემდეგი მაგალითი: ესთქვათ რომელიმე ორგანიზაციაში არსებობს უმნიშვნელო ჯგუფი ამხანაგების, რომლებმაც გამოიჩინეს ერთგვარი გადახრა ეროვნულ საკითხში „ველიკოროსულ" შოვინიზმისა ან ადგილობრივ (ქართულ, სომხურ და სხ.) ნაციონალიზმისაკენ. დაუშვათ, რომ ამ ჯგუფზე არ მოქმედებს ამხანაგური დაჯერება და ამგვარად იგი სახელს უტეხავს პარტიის პოლიტიკას თავისი ყოფაქცევით; განა შეუძლია პარტიას იცადოს მანამ, სანამ ამ „უკლონისტების" ჯგუფი შეიგნებს თავის არაკომუნისტურ ხაზის შეცდომას და შეუსაბამობას, ხოლო მანამ კი თავისი მოქმედებით ძირს გამოუთხრის სხვადასხვა ეროვნების მშრომელთა მთლიანობას? რათქმა უნდა, არა. პარტიამ სწორი ეროვნული პოლიტიკისაგან გადახრის წინააღმდეგ უნდა აწარმოვოს გაბედული ბრძოლა. ამასვე გვავალებს ჩვენ ყველასათვის ცნობილი, პარტიის მე-12 ყრილობა.

„ერეოლიუციის კანონი არის უმაღლესი კანონი პარტიისათვის". და რა თქმა უნდა რევოლიუციის ინტერესებს პარტია უფრო მაღლა დააყენებს, ვიდრე დემოკრატიის პრინციპებს. თუ ამას მოითხოვს საქმის ინტერესები, პარტიული ორგანიზაცია ვალდებულია დასტოვოს დანიშვნის სისტემაც. აქვე საჭიროა მიღებულ იქნას მხედველობაში ის გარემოება, რომ თავის შემადგენლობით პარტია არ არის ერთგვარი მუშური ნაწილი იმდენად მომწყვდა, რომ სწორი პარტიული პოლიტიკის გატარებისათვის მუშათა იაჩეკებსა და მუშათა რაიონებში, ცხადია, არ იქნება საჭირო ისეთი მეთოდების ხმარება, როგორც მუშაკების ზევიდან გადაჯგუფება-დანიშვნა და სხვა. სხვა საქმეა არაპროლეტარულ შემადგენლობის ორგანიზაცია. აქ მუშათა დემოკრატიის საფუძვლების გატარებას ელობება სერიოზული დაბრკოლებანი.

სწორედ ასევე, კრიტიკის თავისუფლება პარტიის შიგნივ სრულიადაც არ ნიშნავს ანტიპარტიულ კრიტიკის, ანტიკომუნისტურ იდეების პროპაგანდის თავისუფლებას. ამ საკითხში არ შეიძლება იყოს ორი აზრი. თუ კრიტიკის თავისუფლების ქვეშ ჩვენ ვიგულისხმებთ წვრილ ბურჟუაზიულ, ანარქისტულ ან მენშევიკურ იდეების დაცვას, მაშინ პარტიაც ხომ თავისუფალია უარი სთქვას ასეთ „კომუნისტებზე", პარტია ხომ თავისუფალია იმაში, რომ სთხოვოს მათ დასტოვონ პროლეტარულ ავანგარდის რიგები, რომლებიც იბრძვიან სწორედ იმ წვრილბურჟუაზიულ გათახსირებულ ვაქპატონების წინააღმდეგ, როგორიც არიან მენშევიკები და ანარქისტები. ყოველი კომუნისტის სამშობიარო კრიტიკა კი ყოველგვარ გადაწყვეტილების გარშემო უნდა გახდეს ჩვენი პარტიული ცხოვრების ჩვეულებრივ მოვლენად. ჩვენ არ გვემინია საკუთარ შეცდომის აღიარება. პირიქით, პროლეტარულ რევოლიუციას შეუძლია განაგრძოს წინსვლა გამარჯვებებიდან გამარჯვებისაკენ, მხოლოდ „თავისი თავის გაკრიტიკებით"; ყოველი პარტიული ან უპარტიო მუშის მიერ ნაკლთა და შეცდომების აღნაშენა, თვითეული საქმიანი წინადადება ბიუროკრატიზმის, ფუფუნების, ბოროტმოქმედებათა და სხვა წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ, საჭიროა ჩვენი პარტიისათვის ისევე, როგორც ჰაერი ადამიანის ფილტვებისათვის. ჩვენ უნდა გამოვანახოთ ორგანიზაციის ისეთი ფორმები, რომელიც გაუადვილებდა თვითეულ კომუნისტს თავისუფლად გამოსთქვას თავისი რწმენა და იქვი ყოველ საკითხში. ვფიქრობთ, რომ ყველაზე შესაფერისი ამისათვის არის საღისკუსიო კლუბების დაარსება.

აქვე საჭიროა გადაჭრით შევნიშნოთ, რომ არც პარტიის შინა ფართო დემოკრატიის რეჟიმს, არც კრიტიკის სრულ თავისუფლებას არ შეუძლიათ შეურიგდენ პარტიის რიგებში სხვადასხვა ფრაქციების და ჯგუფების წარმოშობას და არსებობას. ამ მხრივ პარტიას მოუპოვა იმავე მე-10, მე-11 და მე-12 პარტყრილობის ფრიად ავტორიტეტული დადგენილებანი. მე-10-ე ყრილობის დადგენილება პარტიიდან ყველა იმ პირთა დაუყოვნებლივ გამორიცხვის შესახებ, რომლებიც არ დაემორჩილებიან ყრილობის კატეგორიულ მოთხოვნილებებს, და აგრეთვე ყოველგვარ ფრაქციების დაშლის შესახებ; ეს დადგენილება ჯერ არავის არ გაუუქმებია, პარტიის შინა დემოკრატია გულისხმობს მაქსიმალურ მოლიანობას და მშიდრო კავშირს პარტიის რიგებში. ეს ყოველგვარ პირობებში. ხოლო დღეს ამ მოთხოვნილებას მით უფრო მეტი ძალა ეძლევა, რომ პოლიტ. ჰორიზონტი, მიუხედავათ მდგომარეობის საერთო გაუმჯობესებისა, ჩამობნელებულია ისეთი ღრუბლებით, როგორც არის „მაკრატელის" პრობლემა, რის შესახებაც ჩვენ ზევით ვილაპარაკეთ. „მე-18, მე-19 და მე-10 საუკუნების ყველა რევოლიუციების გამოცდილება, ნათქვამია მე-10 ყრილობის რეზოლიუციაში, რომელიც ეხება გლეხთა მასების აუცილებელ მერყეობას ნათლად და დაბეჯითებით გვიმტკიცებს, რომ კაპიტალისტების და მემამულეების ძალა-უფლების და საკუთრების რესტავრაციის (აღდგენის) გარდა, რევოლიუციონერ ავანგარდის მთლიანობის ძალის და გავლენის შესუსტების პირობებში, ამ მერყეობიდან არა გამოვა რა". (იხ. ამხ. ლენინის მიერ წარდგენილი რეზოლიუცია ანარქო-სინდიკალისტების გადახრის შესახებ).

მაშ შევეცადოთ, რათა ჩვენი პარტიის მთლიანობა, ძლიერება და გავლენა განმტკიცდეს და გაიზარდოს ჩვენი მტრების ჯვიბრზე და მუშათა საქმის გასამარჯვებლად.

ამაზე მე უნდა დავასრულო ისედაც გაჭიანურებული წერილი. საკითხი პარტიის სხვა ამოცანების შესახებ პროფკავშირების და სამეურნეო ორგანოების, პროფკავშირების და მუშათა მასის, პარტიულ იაჩეკების და სამეურნეო ორგანოების დამოკიდებულებათა დარგში, მთავარი საკითხი ჩვენი პარტიულ იაჩეკების ფუნქციათა შეცვლის, უპარტიო მუშათა შორის მუშაობის ახალი მეთოდების, უბრალო პარტიული აღზრდის და სხვათა შესახებ მე ვერ მოვახერხე ამ წერილში ასე თუ ისე გამეშუქებინა. ეს ჩემი ბრალი არ არის. ყველაზე ნაკლები სურვილი მქონდა დამეწერა ყველასათვის ცნობილი ამბები პარტიის შინა დემოკრატიის შესახებ, მაგრამ რადგანაც უკანასკნელი საკითხი ხელოვნურად ხდება თვალსაჩინო მთელ დისკუსიის დროს, რადგანაც სცდილობენ სადაოდ გახდონ იგი, იძულებული ვარ განვიმეორო და განვმტკო ანბანური ჭეშმარიტებანი. მე ვფიქრობ, რომ მთავარი უბედურება იმაშია, რომ ამ წერილში, სხვა ამხანაგების მაგალითის მიხედვით, მე იძულებული ვიყავი უყურადღებოთ დამეტოვებია ძირითადი საკითხები, რომლებიც უფრო მნიშვნელოვანია პარტიისათვის, ვიდრე ლაპარაკი დემოკრატიაზე, რომელიც ამხ. ზინოვიევმა წამოაყენა. კოლექტიურ გამოცდილებას და ამ საკითხების განხილვას იაჩეკებში, თუ ეს სწორ კალაპოტში ჩადგება, უფრო მეტი მნიშვნელობა ექნება, ვიდრე ყველ ამ ჩვენ ვრცელ წერილებს.

ბ. ლომინაძე.

*) დასასრული. იხ. „კომუნ." № 282, 284.

*) სადისკუსიო.

პარტიის ახალ ამოცანების შესახებ *)

დისკუსია პარტიის ახალი ამოცანების შესახებ პრესაში და კრებებზე იძლევა წინასწარი შენიშვნების გაკეთების და შეცდომების გამოკვეთვის საშუალებას. დაიწყო გენერალური დისკუსია და ზედმეტი არ იქნება ამხ. ლენინის რჩევა-დარიგებების გამოყენება პროფკავშირების როლის შესახებ უკვე ჩატარებული დისკუსიის დროს.

ამხ. მახარაძის შეცდომა.

ამხ. მახარაძე პრესაში პირველ წერილში სწერდა დისკუსიის საჭიროების შესახებ. მთავარ, ცენტრალურ თუ ერთად-ერთ საკითხად არა, ამხ. ზინოვიევის წერილში ის თვლის საკითხს შინაპარტიული დემოკრატიის შესახებ. ამ საკითხშია დისკუსიის დედა აზრი, და ამხ. მახარაძის გზით წავიდენ ზოგიერთი ამხანაგებიც. ამხ. თუმანოვმა მეოთხე რაიონის დელეგატთა კრებაზე სიტყვა-სიტყვით შემდეგი სთქვა: **„შინაპარტიული მუშური დემოკრატიის საკითხები უფრო საკითხებზე მაღლა უნდა დავაყენოთ.**

როცა აღძრული საკითხების გამო სწავლობ თავისი ორგანიზაციის მდგომარეობას და იწყებ შინა პარტიული დემოკრატიის გარდა სხვა მეტად სერიოზული საკითხების განხილვას—ზოგიერთი ამხანაგები ფიქრობენ, რომ ვიღაცას აქვს სურვილი მიჩქმალოს **საკითხი დემოკრატიის შესახებ.** ამხანაგი მახარაძე კი სიტყვა-სიტყვით შემდეგს სწერს: „პირველ რიგში შინაპარტიულმა მუშურმა დემოკრატიამ სისხლ-ხორცი უნდა შეისხას ის დაუყოვნებლივ უნდა გატარდეს ცხოვრებაში...

„ყველა დანარჩენი თავისთავად გაქრება". (ბაზი ჩვენია. რ.).

ჩემის აზრით საკითხის ასე დაყენება დაუშვებელია. თუ „ყველა დანარჩენი თავისთავად გაქრება", მაშინ უნდა ვფიქრობთ, რომ ამხ. მახარაძე წინადადებას იძლევა ნუ გავმართავთ დისკუსიას იმ მნიშვნელოვანი საკითხების გარშემო, გარდა დემოკრატიის საკითხისა, რომელიც აღძრა ამხ. ზინოვიევმა.

განა საჭიროა ამდენი დისკუსია შინაპარტიულ დემოკრატიის შესახებ? ის სადაო საკითხი არ არის პარტიისათვის. საჭიროა მხოლოდ დღეიდან მისი გატარება ცხოვრებაში, საჭიროა კონკრეტული ღონისძიებების გამომუშავება.

ამხ. მახარაძის მიერ საკითხის დაყენება ჩდილავს ყველა სხვა, არა ნაკლები მნიშვნელობის საკითხებს და ჩვენი ორგანიზაციების ყურადღებას აცილებს მათ. საკითხები კი მეტად სერიოზულია. მუშათა კლასის შიგნით მდგომარეობის შეცვლა, კრიზისი მუშებისა და გლეხების ურთიერთობაში („მაკრატელი"), საკითხი ჩვენი პარტიის დამოკიდებულების შესახებ უპარტიოებისადმი, რომლებიც კულტურულად გაიზარდენ და პარტიასა და სახელმწიფოს უდგენენ კანონიერ მოთხოვნილებას საბჭოების, პროფკავშირების და სხვ. მუშაობაში უფრო აქტიური მონაწილეობის შესახებ, საკითხი ჩვენი სოფაბრიკო-სახქარხნო უჯრედების როლის შესახებ წარმოებებში, პროფკავშირების მოწილეობის წესების წარმოებაში და სხვა.

ყველა ამ საკითხების და თუგინდ „მაკრატელის" სასიცოცხლო საკითხის გადადება განზე და ფიქრი, რომ „ყველაფერი თავისთავად გაკეთდება"—მეტად საზიანო შეხედულებაა, რომელზედაც საეჭვოა რომ შეეძლოს დადგეს ჩვენს ორგანიზაციას.

მაგონდება ამხ. ლენინის სიტყვა პარტიის მეათე ყრილობაზე პროფკავშირების როლის შესახებ დისკუსიის გამო.

„ჩვენ ამ დისკუსიაში პირველ რიგში წამოვაყენეთ საკითხი, რომელიც ობიექტიური პირობების მიხედვით არ შეიძლება იდგეს პირველ რიგში, ჩვენ ამით ერთნაირ ფუფუნებას მივეცით თავი და ვერ ვხედავთ იმას, თუ რამდენათ ვაშორებთ ყურადღებას იმ სასიცოცხლო, ჩვენგან ასე ახლო მდგომ საკითხს იმავე კრიზისის შესახებ... გამომრთლდა ეშვს გარეშეა ერთი ანდაზა „ზოგჯერ პირი მარგებელიაო"-ო. სამწუხაროთ „პირი" დღემჩნდა ბევრი, სარგებლობა კი ცოტა.

თუ მაინც ობიექტიური პირობების გამო შინაპარტიული დემოკრატიის საკითხი დღევანდელ პირობებში პირველ რიგში დაისმება, ამ შემთხვევაშიც ამხ. მახარაძე პარტიის უფრადღებას აშორებს პარტიის სასიცოცხლო და მძიმე ამოცანებს.

რომ წავიდეთ ამხ. მახარაძის გზით, ჩვენ დისკუსიის შედეგათ მივიღებთ „ჰირს ცოტა მეტს და სარგებლობას ცოტა ნაკლებს".

ამხ. კოტე ციწციძის შეცდომა.

ამხ. ციწციძე, უშვებს რა იმავე შეცდომას როგორსაც ამხ. მახარაძე, ცოტათი აჭარბებს, როცა ფიქრობს რომ **„შინაპარტიული დემოკრატიის საკითხები ყველაზე უფრო მწვავედ დგას საქართველოში, ვიდრე ჩვენი ქვეყნის რომელიმე ქვეყანაში"** (ბაზი ჩვენია. ა.)

რატომ სდგას ეს საკითხი საქართველოში უფრო მწვავედ ვიდრე პეტროგრადში, მოსკოვში, ივანოვო-ვოზნესენსკში და სხვაგან?

ამხ. ციწციძე შემდეგ ახსნას იძლევა:

საქართველოში, როგორც განაპირა რაიონში, მეფის მთავრობა უფრო მკაცრ და ხხეცურ პოლიტიკას აწარმოებდა. როცა მშრომელ მასებს მიეცა თავისუფლად ამოსუნთქვის საშუალება, ისინი მოითხოვდენ სრულ თავისუფლებას. მაგონდება 1905 წლის რევოლიუციას, როცა მშრომელმა მასამ მიაღწია ამას, რის მიღწევაც შეიძლებოდა მაშინდელი პირობებში. კომუნისტების ორგანიზაციას, რომელიც მშრომელთა ოჯახიდან გამოვიდა, ფსიქოლოგიურად გადაედევა ეს დემოკრატია. შემდეგ ამხ. ციწციძე ლაპარაკობს იმის შესახებ, რომ ჩვენს პარტიაში (საქართველოში) წვანთაც ჰქონდა ადგილი ბრძოლას პარტიული დემოკრატიისათვის და ხშირად ეს საკითხი მწვავე ხასიათს იღებდა ჩვენს პარტიაში. პარტიის წევრები წინადაც ვერ თომენდენ პიროვნულ რეგიმს და ბრძოლას აწარმოებდენ მის წინააღმდეგ.

მეშაათა კლასი, საიდანაც გამოვიდა ჩვენი პარტია აქ, არაჩვეულებრივათ „შეეჩვია" დემოკრატიზმს, ე. ი. უფრო მეტად არის გამჭვალული დემოკრატიზმით და რომ მას კიდევ მეშმატოთ ნაციონალური საკითხი რომელიც ართულებს აქ მუშაობას (ადგილპრივი საკითხების განხილვა და სხვა) „ყველასათვის აშკარა იქნება, რომ საკითხი შინაპარტიული დემოკრატიის განხორციელების შესახებ აქ უფრო მწვავედ სდგას ვიდრე სადმე, თუგინდ თვით რუსეთში".

სამწუხაროდ მე მომცეს მხოლოდ თარგმანი ქართულიდან (არ ვიცი რამდენათ სწორი თარგმანია) და მე არ ვსარგებლობ ციტატებით, ვაშუქებ მხოლოდ ამხ. ციწციძის მიერ საკითხის დაყენების საერთოდ მიუხედავათ ამისა, ჩემთვის ნათელია, რომ საკითხის ასე დაყენება მოკოლებს კლასობრივი თვალსაზრისით და ამხ. ციწციძე მეტად ტლანქ შეცდომებს უშვებს.

რასაკვირველია, ამხ. ციწციძე არ არის მართალი, როცა ამბობს, რომ საქართველოში შინაპარტიული დემოკრატია უფრო საჭიროა, ვიდრე პეტერბურგში, მოსკოვში ან სხვაგან.

საკითხი შინაპარტიული დემოკრატიის შესახებ თუ ნაკლებ გამოყენების შესახებ დამოკიდებულია პარტიის სოციალურ შემადგენლობაზე. სადაც მეტია პროლეტარიატი, სადაც ორგანიზაციაში არის პროლეტარული მასა (პეტროგრადი, მოსკოვი, ივანოვო-ვოზნესენსკი და სხვა) იქ მეტად არის საჭირო დემოკრატია პარტიაში. ორგანიზაციებში, სადაც სჭარბობს გლეხობის შემადგენლობა (მაგ. საქართველო) — ნაკლებათ, თუ სულ უმნიშვნელოდ არა, გარდა ტფილისისა. ტფილისში, მაგალითად, მეტად—ვიდრე გუთაისში, შორაპანში და სხვა ადგილებში. რაც შეეხება 1905 წ. რუსეთის პროლეტარიატი, რომელმაც რევოლიუციის პროცესში შექმნა საბჭოები და ჯერ კიდევ მაშინ ჩაუყარა საფუძველი ოქტომბრის რევოლიუციას, მე ვფიქრობ არანაკლებ იბრძოდა და იყო შეკავშირებული, ვიდრე გუთაისის რევოლიუციონერი გლეხობა.

ამხ. ციწციძის ეს შეცდომა უნდა გათვალისწინონ ჩვენმა ორგანიზაციებმა, რომ არ გაიმეორონ ის პრაქტიკაში.

ზოგიერთი ამხანაგების შეცდომა.

უფრო მეტ შეცდომას წარმოადგენს ზოგიერთი ამხანაგების ცდა შინაპარტიული დემოკრატიის შესახებ დისკუსიის ნიღაბ ქვეშ გამოათრიონ პარტიის შიგნით ძველი ბრძოლის ხლამი. უფრო სწორათ რომ ვთქვათ ეს შეცდომა კი არ არის, ეს დანაშაულია. გარდა იმისა, რომ აქ იჩრდილება დისკუსიის აზრი, სრულიად განზე იდება პარტიის სასიცოცხლო საკითხები, აქ შინაპარტიული დემოკრატიის რაიმენადი (აქვე უნდა აღინიშნოს, რომელსაც უმთავრეს შემთხვევებში დემოკრატიასთან არავითარი საერთო არ ჰქონიათ და არა აქვთ) ახალი ამოცანების გადაწყვეტა. მაგონ ცდილობენ არქივიდან ამოათრიონ პარტიის მიერ უკვე გაკიცხული ძველი საკითხები.

ასეთ ამხანაგებს ჩვენმა ორგანიზაციებმა სასტიკი წინააღმდეგობა უნდა გაუწიონ, რადგან ისინი ხელს უშლიან ჩვენი ძირითადი ამოცანის შესრულებას—პარტიის ახალი ამოცანების შესახებ საკითხის გადასაწყვეტათ მთელ რიგ კონკრეტულ წინადადებების გამომუშავებას.

რედ.

ტფილისის საბჭოს არჩევნებზე

არჩეულნი არიან:

1) **მესახე რაიონის ხასუხანათა ორგანიზების, ამხანაგების ზასქვილების, თამბაქოს ქარხანა „კავკაზი"-ს და კერძო პურის ხაცხობთა და ლიმონადის ქარხნის მუშებისაგან:** ამხ. ამხ. აშოტ საყანაი (კომ.) შაბუღოვი (კომ.), პეტროსოვი (კომ.), და მარტიროსოვი (ახ. კომ. წევრი); კანდიდატებად ჭურდიაშვილი (კომ.) და გეორგობიანი (უპარტიო).

2) **სახალხო კავშირის მოხამსახურეთა და მუშებისაგან:** ათაბეგოვი (კომ.), ბერძენიშვილი (კომ.), მოროზოვი (კომ.), კიპრაძე (კომ. ახ. კავ.), და ბმალაძე (უპარტიო); კანდიდატებად ამხ. ამხ ჩახლაძე (კომ.), გერმანი (უპარტიო) და ქებაძე უპარტიო.

3) მე-7 ე კომისარიატის მეეზოვეთა და მილიციელთა და გამასწორებელი სახლის № 2 თანამშრომელთაგან: ამხ. ამხ. ურბანოვი (ახ. კომ. კავშ. წევრი) და ბოსდარენკო (კომ.), კანდიდატებად: ამხ. ამხ. ნიკოგოსოვი (კომ). და ხაჩატურიანი (უპარტიო).

4) **ბეზე მოხუშავეთა კავშირისაგან** ამხ. ამხ. ველიძე (კომუნისტი) ბარხუდაროვი (კომუნისტი) კანდიდატად ამხ. გაგუა (უფ. მენშევიკი).

5) **ბოგანკური ბაღის მუშები ამ-ან და მოხამსახურეებისაგან** ამხ. ბოგომოლოვი; კანდიდატებად: ხაჩატურიანი (ახ. კომ. კავ. წევრი)

6) **მე 2-ე რაიონის სახალხო კვეთის კავშირისაგან;** გვანცელაძე (კომ.) რევაზი (კომუნისტი) კანდიდატად შამაროვი (კომ. კავ. წევრი).

7) **მელითონებისაგან:** ამხ. ორახელაშვილი. (კომ.) ელიზაროვი (კომ.) პრეობრაჟენსკი (კომ.) დაუშვილი (კომ.) და ფილკოვი (კომ.).

8) **გემო-კვების მუშაკთა და მოხამხარეებისაგან:** ამხ. ამხ. ლადო სუხიშვილი (კომ.), გურული (კომუნისტი), ბაროიანი (კომუნისტი), ბალანდაძე (კომუნისტი), ხორენ ავეტისოვი (კომ.), შუმოვი (უპარტიო), ბოროფი (ახ. კომ. კავ. წევრი), ლუმანკის ქალი (ახ. კომ. წევრი); კანდიდატებად: გრიგორიანცი (კომუნისტ.), ბეკირკოკოვი (უპარტიო), სოფარიანცი (კომუნ.), სხირტლაძე (უპარტიო), ტაბუკაშვილი (უპარტიო).

9) **დაზრდილთ და დასაპატიმრებულთაგან** ამხ. მიხეილ ახალაძე (უპარტიო).

10) **ქალაქის ხაავადმყოფოდან, ამბულატორიიდან და აფთიაქებიდან** ამხ. ამხ. სოსიანცი (კომ.), ნადარაშვილი (კომ.), ბაროფი (კომ.). ჯაფარიძე (კანდიდატი) დენიბაშვილი (ახ. კომ. წევრი.) არუტიუნოვი (უპარტიო).

11) **მე 6 კომისარიატის თანამშრომელთა, მეეზოვეთა, ტყავის ქარხანა № 2 ხაკონსერვო ქარხანის, ელექტრო ხადგურის № 14, ხაახნაზიცო ობიზის მუშებისა და ამბრაკული პუნქტის მოწყალების დაცავის** ამხ. ამხ. პოლის მაქსიმოვიანი (კომუნისტი), ვიგილიანსკი (კომუნისტი), გასპარიანი (უპარტიო), კანდიდატებად: ჩხეიძე (კომ.) მურადიანი (უპარტიო).

12) **ქალაქის ავთვისების მუშების, მე 2 რაიონის სახალხო კვეთის კავშირისა და „ოურკულ დრამის" მუშაკთაგან** ამხ. ამხ. ალი-ტაგი ზადე (კომ.), ტალიბლი (კომ), მარქაროვი (კომ). ოუსუფოვი (კომ), ოუზბაშევი (კომ.); კანდიდატებად: გურგენიძე (ახ. კომ. წევრი), იბრაგიმოვი (კომ), კაზარინი, (ახ. კომ წევრი).

13) **მეკურტნეთა და მტვირთავ-მზიდველებისაგან** ამხ ამხ. სუხტარია, ნი (კომ.), კანჩაკი (კომ.), ოჩანებოვი (ახ. კომ. კავ. წევრი), ისაბეკოვი უპარტიო); კანდიდატებად: ნერსესოვი (უპარტიო), ჰუსეინოვი (უპარტიო), პეტროსიანც

ВЕЧЕРНЯЯ ПОЧТА

Выходит ежедневно, кроме праздничных дней.

Подписная цена: на 1 месяц — 1 р. 50 к., на 3 месяца — 4 р. 20 к., на 6 месяцев — 8 р. 20 к., на 12 месяцев — 16 р. 40 к.

Адрес редакции и конторы: Ул. Ленина, 17. Телефон № 2-34-56.

Редактор-издатель Н. Ф. Сидоров.

Типография газеты «Вечерняя почта», ул. Ленина, 17.

Объявления принимаются в конторе газеты и в отделении «Союзпечати» (ул. Ленина, 17). Цена строки петитом — 30 коп. Для иногородних — 40 коп.

Подписка принимается во всех почтовых отделениях, у письмоносцев и в конторе газеты. Подписка на 1-й квартал 1924 года открыта.

Адрес для телеграмм: Почта, Вечерняя.

Вечерняя почта

Выходит ежедневно, кроме праздничных дней

Подписная цена: на 1 месяц — 1 р. 50 к., на 3 месяца — 4 р. 20 к., на 6 месяцев — 8 р. 20 к., на 12 месяцев — 16 р. 40 к.

Адрес редакции и конторы: Ул. Ленина, 17. Телефон № 2-34-56.

Редактор-издатель Н. Ф. Сидоров.

Типография газеты «Вечерняя почта», ул. Ленина, 17.

Объявления принимаются в конторе газеты и в отделении «Союзпечати» (ул. Ленина, 17). Цена строки петитом — 30 коп. Для иногородних — 40 коп.

Подписка принимается во всех почтовых отделениях, у письмоносцев и в конторе газеты. Подписка на 1-й квартал 1924 года открыта.

Адрес для телеграмм: Почта, Вечерняя.

Вечерняя почта

Выходит ежедневно, кроме праздничных дней.